

Erezia rugăciunii

Costel Zăgan

Și se izbește marea de mine ca de țărnam
Sfinte Haralambie
rămâne trecutul
ca
un
gol iremediabil
Tocmai
când
îmi
beau
cafeaua
Zorii se șterg cu mine la nas
Sângele
nu înroșește
orizontul
Cad în genunchi
de
la
primul
cuvânt
Doamne
de ce
m-ai
părăsit
în
leagănul
viitorului

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II